„Unde-s doi, puterea crește !" : deși HALMAGEANU (Steaua) a fost depășit de adversar, coechipierul său, D. NICOLAE, va interveni cu succes

DOAR 2 DIN 16

Avînd acum acest cadru general al postului, să tragem cortina aprecierilor generale pentru a pătrunde pe scena campionatului.

O primă constatare : **din cele 16 protagoniste ale Diviziei naționale A, doar două : U.T.A. și Progresul, au folosit același cuplu de fundași centrali de-a lungul întregului tur.** Astfel, **Bacoș-Pojoni** și **Măndoiu-Grama,** au constituit în permanență axul apărării echipelor lor. Și referindu-ne la această stabilitate să arătăm că echipa arădeană a primit cele mai puține goluri (13) iar cea bucureșteană, cu 17 goluri, se plasează pe locul 4 din acest punct de vedere.

În privința comportării acestor jucători, este grăitor și faptul că toți patru figurează, în ceea ce privește notele obținute de-a lungul celor 15 etape, printre primii 10 jucători ai postului, toți cu medii peste 7 : **Bacoș** — locul 4 la fundași centrali dreapta, cu media 7.27 și **Pojoni** — locul 1 la fundași centrali stînga, cu media 7,80 ; **Măndoiu** — locul 7, cu media 7,20 și **Grama** — locul 6, cu media 7.

Este evident pentru oricine că vorbind despre **sincronizarea** jocuna în modul cel mai judicios posibil...

Fundașii centrali vor continua să păzească chiar în fazele de atac zona mediană a terenului propriu, supraveghind mișcările celor doi înaintași centrali. În cazul cînd echipa adversă este supusă unei presiuni prelungite, fundașii centrali vor înainta pînă la linia de centru, fără a se aventura în cealaltă jumătate a terenului, nu numai pentru a evita concentrarea atacanților adverși, dar și pentru a putea crea poziții de ofsaid".

Cînd își va măsura dinamovistul BOC talentul cu etalonul seriozității ?

DE LA CHAPMAN LA HERERRA

De la sistemul 1—2—3—5 (aplicat prima dată de cunoscuta echipă engleză **Nottingham Forrest**), în care halful centru avea rolul de „șerif" în echipă, supraveghind adversarul, dirijînd și inițiind atacurile coechipierilor, și pînă la „sistemul **Arsenal**" al lui **Herbert Chapman,** devenit pe bătrînul continent clasicul WM, jocul de fotbal a trecut de la copilărie la adolescență. Actul de majorat l-a constituit modificarea regulii de ofsaid, în 1925, care reducea la 2 în loc de 3, adversarii apți să absolve de „vină" pe atacant. Dobîndind astfel posibilități de evadare, pînă mai ieri interzise, atacanții le-au folosit cu viclenie și dexteritate, plasîndu-se în apropierea ultimilor apărători, sprintînd și driblînd în zona liberă dintre fundași. Uluielii inițiale i-au luat locul, curînd, căutările febrile, soldate cu descoperirea lui **Chapman,** în fața porții „tunarilor din Highbury" fiind postat halful centru, devenit acum stoperul menit să împiedice pe centrul atacant de a mai pătrunde spre buturi. Marcajul strict, „om la om", înlăturase apărarea în zonă. WM-ul se născuse.

Astfel a fost jertfit halful centru pe altarul dinamizării jocului, sub sloganul lansat de **Chapman : „Safety first"** („înainte de toate, asigură-te !"). Jocul pur al inspirației începea deja să se clatine sub loviturile dure ale realismului iar procesul, se pare, ireversibil, al dominației apărării, se cocea, latent, sub aparența momentului de echilibru.

DILEMA

În fața unei tehnici strălucite, a unor personalități complexe din soccerul internațional, pe fundalul unui crescut potențial fizic și tactic, schema rigidă a clasicului WM (ca și celebra regulă a celor trei unități în literatura clasică !) se vădea prea îngustă pentru disponibilitățile balonului rotund. Compartimentul ofensiv trecuse la... contraofensivă, pentru a depăși apărările adverse. Schimbul de locuri — apariție postbelică, replierea centrului atacant tradițional sau a unei extreme, intercalarea unui mijlocaș în prima linie ofensivă, iată tot atîtea „necunoscute" pentru stoper și fundașii laterali, aflați acum în fața unei chinuitoare dileme: „marchez omul sau acopăr spațiul ?"

Pe acest fundal i s-a dat lovitura de grație în 1953, pe **Wembley,** stoperului lui **Chapman,** de către echipa **Ungariei.** Au urmat anii unor noi căutări, soldate la C.M. din 1958 cu cristalizarea unui nou sistem, cel brazilian : 4—2—4. Dilema fusese rezolvată prin dublarea stoperului (denumiți acum fundași centrali) și divizarea sarcinilor între aceștia doi. Sincronizarea jocului acestor „frați siamezi" a permis reabilitarea apărării în zonă, abandonată odată cu generalizarea WM-ului.

„Astăzi — scrie reputatul specialist englez **Eric Batty — în schema de 4—2—4, larg răspîndită, se vede clar că majoritatea echipelor folosesc două vîrfuri de atac. În funcție de aceasta, fiecare din fundașii centrali marchează unul din vîrfuri și totodată caută să acopere spațiul destinat. Ei sînt totuși împovărați de acest dublu rol și de aceea mai pot fi încă scoși din joc printr-o poziție avansată, inteligent folosită de atacanți. Și în fața unor jucători cu bun demarcaj și simț al driblingului, a apărut necesitatea jucătorului „libero", ca ultimă expresie a catenaccio-ului, avînd sarcina exclusivă de acoperire în spatele liniei de patru fundași ce-și marchează sever adversarii direcți".**

Herrera îi răspundea astfel, peste ani, lui **Chapman !**

ȘI TOTUȘI, SARCINILE SPECIFICE...

Să vedem, totuși, care sînt sarcinile specifice postului de fundaș central, încadrate evident în întregul sistem al apărării. Pentru aceasta, să dăm cuvîntul decanului de vîrstă al specialiștilor români, **ing. Virgil Economu,** prin cartea sa **„Sistemul cu patru fundași" : „Apărătorii — cei patru fundași și portarul — au rolul de a ridica în calea înaintării adverse, un adevărat baraj... Ei vor realiza aceasta numai datorită JOCULUI GÎNDIT ȘI PRIN EXCELENȚĂ COLECTIV** ce-l reclamă sistemul. Avînd rolul **„DE A DISTRUGE SPRE A CONSTRUI", apărătorii nu vor lăsa pe atacanții adverși să se apropie de poartă în poziții favorabile de șut,** dar în același timp ei vor fi și primii creatori ai atacurilor proprii... **JOCUL DE SPRIJINIRE RECIPROCĂ, deci de ACOPERIRE, practicat în defensivă, implică perfecționarea atacului la om ca și a apărării pe zonă, pentru a le putea combi-**

„DE CÎȚI FUNDAȘI CENTRALI AVEM NEVOIE ?"

Această întrebare o punea **Eric Batty** în revista **„World Soccer"** concluzionînd : **„Înainte de a decide, trebuie să studiem propriul sistem defensiv în acțiune și să vedem DE CE primim goluri !"**

Pornind și noi de la această concluzie, ne-am adresat cunoscuților foști internaționali, **Ion Alexandrescu** și **Costică Marinescu,** Iată opiniile lor :

C. MARINESCU : **„Fundașii noștri centrali, cu mici excepții, au o mentalitate depreciată. Tratînd cu ușurință sarcinile postului („ce făcea înainte un stoper, facem acum noi, cei doi fundași centrali !") ei cred că se și pot pregăti direct proporțional, adică pe jumătate... Ei uită că postul cere o pregătire tehnică bună, o excelentă mobilitate, o colaborare perfectă, calități** care se cereau și vechiului post de stoper. **De aceea, consider că acest compartiment este deficitar pe ansamblul primei noastre divizii. Marea majoritate a jucătorilor nu știu să deposedeze corect și eficace, sînt lipsiți de viteză, iar în ceea ce privește jocul cu capul sînt cu mult în urma cerințelor unui joc atletic, viguros, pentru că n-au detentă și forță. Ei se mulțumesc să distrugă atacurile adverse, neglijînd faza constructivă a jocului".**

ION ALEXANDRESCU : **„Evoluția jocului în sistemul 4—2—4 a ușurat sarcina fundașilor centrali prin divizarea sarcinilor, pe primul plan trecînd acum, după părerea mea, calitățile fizice, șlefuite printr-o tehnică acceptabilă și sincronizarea jocului. Cred că este cel mai ușor post din apărare. Cînd jucam eu, pe vremea sistemului WM, aveam în față un adversar cu care mă războiam direct. Dacă stoperul nu poseda același arsenal tehnic ca și atacantul, era pierdut. Acum însă, fiecare fundaș mizează pe aportul celuilalt... Nu gîndesc suficient în teren, n-au un dezvoltat simț al orientării și anticipației. Doar Barbu face față cerințelor complexe ale postului său. Bineînțeles că nu poate trece peste D. Nicolae și Dan Coe, dar calitățile lor nu alcătuiesc un tot armonios. Cine poate veni din urmă ? Boc, dar cu condiția eliminării ferme și imediate a superficialității în joc și în procesul de pregătire".**

Concluzia se impune de la sine : nu sistemul cu patru fundași e deficitar, ci scăderile evidente ale jucătorilor noștri care uită că insuficienta pregătire individuală nu poate fi suplinită de nici un sistem.

FUNDAȘII CEN

TANDEMUL REAL

- „Safety first", clasicul WM sau half-centrul
- Stoperul și aparentul moment al
- O dilemă și lovitura de grație de
- Despre unele premize teoreti
- Ion Alexandrescu și Costică Marine
- În viitor, un post deficitar
- Nu sistemul, ci jucătorii care-i

LICA NUNWEILLER — „îngerul păzitor" al dinamoviștilor băcăuani

CLASAMENTUL MEDIEI NOTELOR

alcătuit de cititorul nostru **Gabriel Tomescu** din comuna **Secuieni, județul Neamț**

Fundași centrali dreapta

1. Nunweiller IV	7,47
2. Boc	7,42
3. Ionuț	7,38
4. Bacoș	7,27
5. Georgevici	7,23
6. Barbu	7,23
7. Măndoiu	7,20
8. Mincă	7,07
9. Motroc	6,75
10. Sărac	6,62

Fundași centrali stînga

1. Pojoni	7,80
2. Stoicescu II	7,57
3. Stoker	7,27
4. Dinu	7,20
5. Popa	7,07
6. Grama	7,00
7. Solomon	6,93
8. Pali	6,86
9. Toth	6,75
10. Vlad	6,71

U.T.A.
Ștefan Bacoș ; născut la 4.I 1938 ; a jucat 15 meciuri
Jenö Pojoni ; 1.I.1942 ; 15

„U" CRAIOVA
Iulian Popa ; 15.IX.1941 ; 15
C. Mincă ; 17.VIII.1940 ; 14
C-tin Bîlan ; 11.XII.1941 ; 8

POLITEHNICA IAȘI
Viorel Stoicescu II ; 6.XII.1948 14
Vasile Ianul ; I.XI.1945 ; 13
Ov. Varnicu ; 4.V.1938 ; 7

DINAMO BUCUREȘTI
Cornel Dinu ; 2.VIII.1948 ; 15
Alex. Boc ; 3.VI.1946 ; 12
Mircea Stoenescu ; 11.X.1943;

JIUL
Andrei Stoker ; 22.XI.1942 ; 1
Nic. Georgevici ; 6.VI.1943 ; 1
Al. Georgescu ; 15.XI.1941 ;

FARUL
Mihail Stoica ; 13.II.1945 ; 11
C. Mareș ; 7.III.1944 ; 11
C. Koszka ; 17.IX.1939 ; 11
C. Tilvescu ; 12.VII.1936 ; 6
Vasile Melenco ; 22.I.1947 ; 2

DINAMO BACĂU
Lică Nunweiller; 12.XII.1938 ;
Laurențiu Velicu ; 23.VI.1945 ;
Nicolae Vătafu ; 24.VI.1939 ;

A.S.A.
Imre Balaș ; 29.VII.1941 ; 13
Francisc Toth ; 15.V.1942 ; 1
Sandor Chiru ; 13.VI.1943 ; 1
Romulus Sîrbu ; 28.VII.1946 ;

PETROLUL
Sandor Pal ; 19.XI.1941 ; 14
N. Ionescu ; 12.VI.1949 ; 10